

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Je hudba v islámu zakázána?

Shrnutí listu nazvaného „ad-Darb bi l-Newá li men ebáha al-Ma’ázif li l-Hawá od Šejcha Sa’duddína ibn Muhammeda al-Kibbího. Přejato z odpovědi dané na Islam K&A (www.islam-ka.com).

Přeložila: Petra Haitham

Upravil: Alí Větrovec

1. Důkazy zákazu z Koránu a Sunny:

Alláh praví v súře Lukman (výklad významu):

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

“Mezi lidmi je i jeden, jenž bez jakéhokoliv vědění zábavné povídání nakupuje, aby tak svedl lidi z cesty Boží...”

(Lukmán:6)

Učenec ummy, Ibn ‘Abbás (kež v něm Alláh nalezne zalíbení) pravil: *to znamená zpívání*. Mudžáhid (kež v něm Alláh nalezne zalíbení) pravil: *to znamená hraní na buben (bubínek)*.¹ Al-Hasan al-Basrí (kež v něm Alláh nalezne zalíbení) pravil: *Tento verš byl zjeven ohledně zpívání a hudebních nástrojů*.² As-Sa’dí (kež v něm Alláh nalezne zalíbení) pravil: *to zahrnuje všechny formy zakázané řeči, veškeré zbytečné mluvení a lhaní, a všechno nesmysl, který povzbuzuje kufr a neposlušnost; slova těch, kdo tvrdí věci popírající pravdu a argumentují na podporu lži, aby porazili pravdu; a pomlouvání, hanění, lži, urážky a kletby; zpívání a hudební nástroje šejtána; a hudební nástroje nemající ani duchovní ani světský prospěch*.³

Ibnu l-Kajjím (kež v něm Alláh nalezne zalíbení) pravil: *Interpretace sahába a Tábi’ín, že zbytečné řeči odkazují na zpěv, je dostatečná*.

Bylo zaznamenáno se sahíh isnády od Ibn ‘Abbáse a Ibn Mas’úda. Abu’l-Sahbá’ pravil: *„Ptal jsem se Ibn Mas’úda na tento verš (jeho výklad a význam), **“Mezi lidmi je i jeden, jenž bez jakéhokoliv vědění zábavné povídání nakupuje”** Pravil: Při Alláhu, vedle něhož není jiného boha, to znamená zpívání – a opakoval to třikrát.“*

Bylo také vypravováno se sahíh isnádem od Ibn ‘Umara (kež v něm Alláh nalezne zalíbení) že to znamená zpívání.

Neexistuje rozpor mezi výkladem zbytečných řečí jako znamenajícího zpívání a výkladem, že to znamená příběhy Peršanů a jejich králů a příběhy Římanů, atd., jaké an-Nadr ibnu l-Háris vypravoval lidem z Mekky, aby je odlákal od Koránu. Obojí jsou

¹ Tefsír at-Taberí, 21/40.

² Tefsír Ibn Kesír, 3/451.

³ Tefsír as-Sa’dí, 6/150.

zbytečné řeči. Proto Ibn ‘Abbás pravil: *“Zbytečné řeči jsou lži a zpívání.”* Někteří se Sahába uváděli to a jiní ono, a další oboje.

Zpívání je horší a škodlivější než příběhy králů, protože vede k cizoložství a zvyšuje pokrytectví v srdci; je to past šejtánova a zahaluje mysl. Způsob, jakým odrazuje lidi od Koránu je horší, než jak od něj odrazují jiné zbytečné řeči, jelikož lidé k němu přirozeně inklinují a chtějí mu naslouchat.

Verš odsuzuje nahrazení Koránu zbytečnými řečmi za účelem svést lidi z cesty Boží bez znalostí a kritizuje tropení si posměšků z toho, protože když je takovému člověku recitován verš z Koránu, odvrací se, jako by neslyšel a jako kdyby byl stížen hluchotou. Pokud něco slyší, dělá si z toho legraci. Toto vše se děje pouze v případě lidí, kteří jsou nejtvrdohlavějšími nevěřícími a když se to stane zpěvákům nebo těm, kdo jim naslouchají, obojí nesou díl viny.⁴

Alláh praví (výklad významu):

وَاسْتَفْزِرْ مَنْ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ

„Sváděj tedy hlasem svým ty z nich, které můžeš. ...”

(Isrá‘:64)

Bylo vypravováno, že Mudžáhid (kež v něm Alláh nalezne zalíbení) pravil: **„Sváděj tedy hlasem svým ty z nich, které můžeš”** – jeho (šejtánův) hlas je zpívání a faleš.“ Ibnu l-Kajjím (kež v něm Alláh nalezne zalíbení) pravil: *Tato idáfa⁵ slouží k vytvoření určitého významu, jako u vět “tvoje jízda” a “tvoje pěchota” (dále ve stejném verši). Každý, kdo hovoří způsobem, který je neposlušný Bohu, každý, kdo fouká do flétny nebo jiného dechového nástroje, kdo hraje na zakázaný druh bubnu, to je hlas Šejtána. Každý, kdo jde, aby spáchal skutek neposlušnosti vůči Bohu, je součástí jeho (Šejtánovy) pěchoty a každý, kdo jede, aby spáchal hřích je součástí jeho jízdy. Toto je hledisko Salaf, jak Ibn ‘Abí Hátim vypravoval od Ibn ‘Abbáse: jeho pěchotou je každý, kdo jde, aby neposlechl Alláha.*⁶

Alláh praví (výklad významu):

أَفِينْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجُّبُونَ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ

“Tento příběh vás snad údivem naplnil, že místo abyste plakali, se smějete a svůj čas utrácíte a jen v zábavách dlíte?”

(Nadžm:59-61)

‘Ikrimah (kež v něm Alláh nalezne zalíbení) pravil: Traduje se od Ibn ‘Abbáse, že as-sumúd⁷, znamená v dialektu Himjar zpívání; mohlo by se říct “Ismidi laná” (tj. „zpívej nám“) – od stejného slovního základu jako sámídún/sumúd, s významem “ghanija” (tj.

⁴ Ighásatu l-Lahfán, 1/258-259.

⁵ Přivlastňovací nebo genitivní syntagma, tj. „tvůj hlas“.

⁶ Ighásatu l-Lahfán.

⁷ Podstatné jméno slovesné od „sámídún“, tj. “svůj čas utrácíte a jen v zábavách dlíte”.

zpíval).“ A on (kež v něm Alláh nalezne zalíbení) pravil: *Když (nevěřící) slyšeli Korán, zpívali, pak byl tento verš zjeven.*“

Ibn Kathír (kež v něm Alláh nalezne zalíbení) pravil: „*Alláh praví (výklad významu): „svůj čas utrácíte a jen v zábavách dlíte*”.“

Sufján as-Sawrí pravil, vyprávěje od svého otce a od Ibn ‘Abbáse: *To znamená zpívání. Toto je jemenština (dialekt): ismad laná znamená ghaní laná (tj. zpívej nám).*“ Takový byl i názor ‘Ikrimy.⁸

Bylo vypravováno od Abu Umámy (kež v něm Alláh nalezne zalíbení), že Posel Boží ﷺ pravil: **“Neprodávejte zpívající otrokyně, nekupujte je a neučte je. V takovém obchodě není nic dobrého a tato praktika je harám. Ohledně těchto věcí byl zjeven verš: “Mezi lidmi je i jeden, jenž bez jakéhokoliv vědění zábavné povídání nakupuje, aby tak svedl lidi z cesty Boží...”**(Lukmán:6).⁹

Posel Boží ﷺ pravil: **“V mé ummě budou dozajista lidé, kteří se nezřeknou zíná¹⁰, hedvábí, alkoholu a hudebních nástrojů...”**¹¹ Ibnu l-Kajjim (kež v něm Alláh nalezne zalíbení) pravil: „*Toto je sahíh hadís, vyprávěný al-Buchárím v jeho sbírce Sahíh, kde to uvedl jako důkaz v Kapitole o tom, co bylo vypravováno ohledně těch, co dovolují alkohol a nazývají jej nepravým jménem.*“

Tento hadís naznačuje dvěma způsoby, že hudební nástroje a potěšení z naslouchání hudbě jsou harám. Prvním je skutečnost, že Prorok ﷺ pravil „[oni] dovolují” což jasně značí, že uvedené věci včetně hudebních nástrojů jsou harám podle šarí‘a, ale tito lidé je dovolí. Druhým je fakt, že hudební nástroje jsou uvedeny pohromadě s věcmi, které jsou definitivně známy jako harám, tj., zíná a alkohol; tedy pokud by tyto nebyly harám, proč by byly uvedeny vedle těchto věcí?¹²

Ibn Tejmíja (kež v něm Alláh nalezne zalíbení) pravil: Tato hadís značí, že ma’ázif jsou harám, a ma’ázif znamená hudební nástroje podle učenců arabského jazyka. Tato slova zahrnují všechny takové nástroje. (al-Madžmú‘, 11/535).

Ibnu l-Kajjím (kež v něm Alláh nalezne zalíbení) uvádí: „*A ohledně téhož tématu byly stejné komentáře vypravovány od Sahla ibn Sa‘da as-Sá‘idího, ‘Imrána ibn Husajna, ‘Abdulláha ibn ‘Amra, ‘Abdulláha ibn ‘Abbáse, Abú Hurajry, Abú Umámy al-Báhilího, matky věřících ‘Á‘iši, ‘Aího ibn Abí Táliba, Anase ibn Málíka, ‘Abdurrahmána ibn Sábíta a al-Gházího ibn Rabí‘y. Stejně je uvedeno v Ighásatu l-Lahfán, a to značí, že hudební nástroje jsou harám.*“

Bylo vypravováno, že Náfí‘(necht’ je Bůh s ním spokojen) pravil: „*Ibn Omar zaslechl píštalu, dal si prsty do uší a pospíšil v cestě. Pravil ke mně: „Ó Náfí’, slyšíš něco?”*“ Řekl

⁸ Tafsír Ibn Kathír.

⁹ Hadís oceněn jako hasan.

¹⁰ Cizoložství, smilstvo, nemanželský sexuální styk.

¹¹ Vyprávěl al-Buchárí jako mu‘allak, č. 5590; vypravováno jako mawsúl at-Taberáním a al-Bejhekím. Viz as-Silsilatu s-Sahíha od al-Albáního, č. 91).

¹² přežato as-silsilah as-sahíhah by al-Albání, 1/140-141

jsem, že ne. Tak si vyndal prsty z uší a pravil: „Byl jsem s Prorokem ﷺ a on něco takového slyšel a udělal stejnou věc.“¹³

Některé významné osoby uvedly, že tento hadís nedokazuje, že hudební nástroje jsou harám, jelikož pokud by tomu tak bylo, Posel Boží ﷺ by navedl Ibn Omara (kéž v něm Alláh nalezne zalíbení), aby si také dal prsty do uší a podobně by Ibn Omar instruoval Náfí'ího, aby učinil totéž. Odpovědí je: Neposlouchal to, ale pouze to mohl slyšet. Mezi posloucháním a slyšením je rozdíl.

Ibn Tejmíjja (kéž v něm Alláh nalezne zalíbení) pravil: *Co se týče hudby, osoba, která nemá v úmyslu jí naslouchat, zde neexistuje zákaz nebo provinění, dle jednomyslné shody učenců. Tedy vina nebo pochvala je spojena s posloucháním, ne slyšením. Ten, kdo naslouchá Koránu za to bude odměněn, zatímco ten, kdo ho jen slyší, aniž by to měl v úmyslu nebo to chtěl, nebude odměněn, protože činy se posuzují podle záměrů. Totéž se vztahuje na hudební nástroje, které jsou zakázány: pokud je osoba slyší, aniž by o to stála, na tom nezáleží.*¹⁴

Ibn Kudáma al-Makdísí (kéž v něm Alláh nalezne zalíbení) pravil: *„Posluchač je ten, kdo zamýšlí naslouchat, což nebyl případ Ibn Omara (kéž v nich obou Alláh nalezne zalíbení); k čemu došlo v jeho případě bylo slyšení. Prorok ﷺ potřeboval vědět, kdy zvuk přestane, protože sešel z cesty a zacpal si uši. Nechtěl se vracet ani uvolnit uši dokud zvuk nepřestane, takže dovolil Ibn Omarovi, aby to dál slyšel z důvodu nezbytnosti.“¹⁵*

Dokonce, přestože je slyšení, na které se odkazuje v komentářích obou imámů je makrúh, bylo to dovoleno z nezbytnosti, jak uvidíme níže v komentáři imáma Málíka (kéž v něm Alláh nalezne zalíbení).

Alláh ví nejlépe.

2. Názory učenců (imámů) islámu

Al-Kásim (kéž se nad ním Alláh smiluje) pravil: *„Zpívání je součástí falše.“*

Al-Hasan (kéž se nad ním Alláh smiluje) pravil: *„Pokud je hudba součástí pozvání na večeri (walíma), nepřijímejte takové pozvání.“¹⁶*

Ibn Tejmíjja (kéž se nad ním Alláh smiluje) pravil: *Názor čtyř imámů je, že všechny hudební nástroje jsou harám. Bylo zaznamenáno v Sahíh al-Bucháří a jinde, že Prorok ﷺ pravil: „V mé ummě budou dozajista lidé, kteří se nezřeknou zíná, hedvábí, alkohol*

---

¹³ Sahíh podle Abú Dawúda.

¹⁴ Viz al-Madžmú', 10/78.

¹⁵ Viz al-Mughní, 10/173.

¹⁶ Viz al-Džámi' od al-Kajrawáního, str. 262-263.

a hudební nástroje” a pravil, že takoví se změní v opice a prasata... Nikdo z přívrženců imámů se nezmiňuje o jakémkoli sporu ve věci hudby.“¹⁷

Al-Albání (kež se nad ním Alláh smiluje) pravil: *Čtyři mezheby souhlasí, že všechny hudební nástroje jsou harám.*¹⁸

Ibnu l-Kajjím (kež se nad ním Alláh smiluje) pravil: *„Mezheb Abu Hanífy je přísný v tomto ohledu a jeho komentáře patří mezi nejtvrďší. Jeho příslušníci jasně stanovili, že je harám naslouchat všem hudebním nástrojům jako je flétna a buben, dokonce tukání hůlkou. Stanovili, že je to hřích, ze kterého se vyvozuje, že osoba je fásik¹⁹ jehož svědectví musí být odmítnuto. Zašli ještě dál a řekli, že poslouchání hudby je fisk²⁰ a záliba v ní je kufr²¹. Toto jsou jejich slova. Podkládali to hadísem, který však nelze připsat Prorokovi ﷺ. Pravili: Měl by se snažit neposlouchat hudbu, pokud prochází kolem ní nebo je tato v jeho sousedství.“*

Abu Júsuf pravil ohledně domu, z něhož je slyšet zvuk hudebních nástrojů: *„Vstupte bez dovolení, protože zakazování zlých skutků je povinné, a kdyby nebylo dovoleno vstoupit, lidé by nemohli splnit svou povinnost (tj. podporovat dobré a zakazování zlé).“²²*

Imám Málík (kež se nad ním Alláh smiluje) dostal otázku o hraní na buben nebo flétnu, pokud se stane, že to člověk zaslechne a nalezne v tom zálibu při chůzi nebo sezení. Pravil: *„Měl by vstát, pokud zjistí, že se mu to líbí, pouze pokud nepotřebuje sedět nebo je neschopen vstát. Je-li na cestě, měl by se vrátit nebo si pospíšet.“²³* On (kež se nad ním Alláh smiluje) pravil: *“Jediní lidé, kteří dělají takové věci, podle našeho názoru, jsou fásikové.”²⁴*

Ibn ‘Abdulbarr (kež se nad ním Alláh smiluje) pravil: *„Mezi druhy výdělků, které jsou harám podle jednomyslného souhlasu učenců jsou ribá (úrok), poplatek za prostitutku, cokoli zakázaného, úplatky, platba za kvílení nad mrtvým a za zpívání, platba věštcům a těm, co tvrdí, že znají nepoznatelné a astrologům, platba za hru na flétnu a všechny druhy hazardu.“²⁵*

Ibnu l-Kajjím (kež se nad ním Alláh smiluje) vysvětluje stanovisko imáma aš-Šáfi‘iho: *„Jeho společníci znali jeho mezhebu stanovili, že je to harám a kritizovali ty, kdo pravili, že to dovolil.“²⁶*

---

¹⁷ Viz al-Madžmú’, 11/576.

¹⁸ Viz as-Sahíha, 1/145

¹⁹ Hanebník, vzdorný hříšník.

²⁰ Hanebnost, vzpurnost.

²¹ Nevíra, myšleno onen druh nevíry, který nezbavuje člověka islámu.

²² Ighásatu l-Lahfán, 1/425.

²³ Al-Džámi’ od al-Kajrawániho, 262.

²⁴ Tefsír al-Kurtúbí, 14/55.

²⁵ Viz al-Káfi.

²⁶ Ighásatu l-Lahfán, 1/425.

Autor Kifájatu l-Achbár, který patřil k šáfi'ovcům, zahrnul hudební nástroje jako flétna a další mezi munkar (zlo) a ten, kdo je přítomen (když se na ně hraje) by je měl kritizovat. (Nemůže být omluven skutečností, že existují špatní učenci, jelikož překrucují šarí'a, nebo zlí fakíři – myslíce súfisty, kvůli tomu, že se nazývají fukará' nebo fakíry – jelikož jsou to ignoranti a následují kohokoli, kdo dělá hluk; nejsou vedeni světlem vědění; naopak jsou kam vítr, tam plášť).²⁷

Ibnu l-Kajjím (kež se nad ním Alláh smiluje) pravil: „*Ohledně názoru imáma Ahmeda, jeho syn 'Abdulláh pravil: „Zeptal jsem se otce na zpívání. Pravil: „Zpívání dává růst pokrytectví v srdci, nemám to rád.“ Pak uvedl slova Málikova: „Hříšníci (fásik) mezi námi to dělají.“*“²⁸

Ibn Kudáma (kež se nad ním Alláh smiluje), badatel v hanbalovském mezhebu pravil: „*Existují tři typy hudebních nástrojů, které jsou harám. Jsou to strunové, všechny druhy fléten, loutna, buben a rebáb*²⁹ (strunový nástroj) atd. *Kdokoli jim trvale naslouchá, jeho svědectví by mělo být odmítnuto.*“³⁰ A on (kež se nad ním Alláh smiluje) pravil: „*Pokud je osoba pozvána na shromáždění, na němž je něco sporného, jako víno a hudební nástroje, a on je schopen to kritizovat, pak by se měl zúčastnit a mluvit proti tomu, protože tak spojí dvě předepsané povinnosti. Pokud není schopen to udělat, pak by se neměl účastnit.*“³¹

At-Tabáří (kež se nad ním Alláh smiluje) pravil: „*Učenci všech oblastí se shodují, že zpívání je mekrúh a mělo by se mu bránit. Ačkoli Ibráhím ibn Sa'd a 'Ubejdulláh al-'Anbáří se odlišují od většiny, (mělo by být uvedeno), že Posel Boží ﷺ pravil: “**Bud'te s většinou. A kdokoli zemře odlišující se od většiny, zemře jako nevědomý.**“*³² (V raných generacích bylo slovo “mekrúh” používáno ve významu harám, pak nabralo význam “zavrženíhodné”. Je však třeba to chápat ve významu zakázáno, neboť [at-Tabáří] pravil “mělo by se tomu bránit”, a ničemu není nutno bránit, vyjma toho, co je harám; a jelikož v obou citovaných hadísech je hudba odsouzena nejsilnějšími termíny. Al-Kurtubi (kež se nad ním Alláh smiluje) je jedním z těch, kdo to vypravovali a pak říkal: „*Abu'l-Faradž a al-Kaffál mezi našimi společníky pravili: „Svědectví zpěváka nebo tanečnicka nesmí být přijato.“ Pravím, je-li dokázáno, že tato věc není dovolena, pak ani přijetí platby za to není dovoleno.*“)

Šejch al-Fawzán (kež ho Alláh zachová) pravil: „*Co Ibráhím ibn Sa'd a 'Ubejdulláh al-'Anbáří pravili o zpěvu, není tentýž druh zpívání, jak je znám dnes, jelikož oni by nikdy nedovolili tento druh zpěvu, který je nejkrajnější formou nemorálnosti a obscénosti.*“³³

Ibn Tejmíjja (kež se nad ním Alláh smiluje) pravil: „*Není dovoleno vyrábět hudební nástroje.*“³⁴ A pravil: „*Podle většiny fukahá' je dovoleno ničit hudební nástroje jako je*

²⁷ Kifájatu l-Achbár, 2/128.

²⁸ Ighásatu l-Lahfán.

²⁹ Smyčcový jednostrunný hudební nástroj.

³⁰ Viz al-Mughní, 10/173.

³¹ Viz al-Káfi, 3/118.

³² Tefsír al-Kurtúbí, 14/56.

³³ Al-Ílám.

tanbúr³⁵. Toto je názor Málika a je to známější ze dvou hledisek vypravovaných od Ahmeda.³⁶ A pravil: „...Ibnu l-Munzir uvedl, že učenci souhlasili, že není dovoleno platit lidem za zpěv a kvílení... shoda všech učenců, jejichž názory jsme poznali, je, že kvílení a zpívání není dovoleno. Al-Šu'bi, an-Nechá'í a Málík to považovali za makrúh [tj. harám]. Abú Sawr, Abú Hanífa an-Nu'mán (kéž se nad ním Alláh smiluje), Ja'kúb a Muhammad, dva ze studentů Abu Hanífy, uvedli: není dovoleno platit cokoli za zpívání a kvílení. Takový je náš názor.“ A taktéž uvedl: „Hudební nástroje jsou víno duše a to, co působí duši je horší, než co dělají opojné nápoje.“³⁷

Ibn Abí Šejba (kéž se nad ním Alláh smiluje) vypravoval, že muž rozbil mandolínu patřící jinému muži a ten vzal tento případ k Šurejhovi³⁸ Ale Šurejh mu neurčil žádnou kompenzaci – tj., nepřiměl prvního muže, aby uhradil cenu mandolíny, jelikož byla harám a neměla žádnou cenu.³⁹

Al-Beghawí (kéž se nad ním Alláh smiluje) stanovil ve fatwě, že je harám prodávat jakékoli hudební nástroje jako mandolíny, flétny, atd. Pak pravil: Pokud jsou obrazy smazány a hudební nástroje změněny, pak je povoleno prodat jejich díly, ať je to stříbro, železo, dřevo nebo cokoli.⁴⁰

3. Vhodná výjimka

Výjimkou z výše uvedeného je deff⁴¹ je-li použit ženami o svátku 'íd anebo na svatbě. To je naznačeno sahíh podáními.

Ibn Tejmíja (kéž se nad ním Alláh smiluje) pravil: *Ale Prorok ﷺ dovolil určité typy hudebních nástrojů na svatbách a tak podobně, a dovolil ženám hrát na bubínek o svatbách a při jiných radostných příležitostech. Ale muži v jeho domě nehráli na bubínek ani netleskali rukama. Bylo vypravováno v as-Sahíh, že pravil: "Tleskání je pro ženy a tesbíh⁴² je pro muže." A též proklel ženy, které napodobují muže a muže, kteří napodobují ženy.*

Jelikož zpívání a hraní na bubínek jsou věci, které dělají ženy, selef nazývali muže, který by to činil, jako muchannes, tj. zženštilý, nazývali by mužské zpěváky zženštilými – a kolik jich dneska je! Je dobře známo, že selef toto řekli.

V podobném duchu se nese hadís od Á'iše (kéž v ní Alláh nalezne zalíbení), když k ní její otec (kéž v něm Alláh nalezne zalíbení) vstoupil v době svátku, a tam byla dvě děvčata, která zpívala verše ansáru⁴³ o dni Bu'ás⁴⁴ – a každý citlivý člověk bude vědět, co

---

³⁴ Viz al-Madžmú', 22/140.

³⁵ Tambura, strunový nástroj podobný mandolíně.

³⁶ Viz al-Madžmú', 28/113.

³⁷ Madžmú' al-Fatáwa, 10/417.

³⁸ Soudice známý výtečnými rozsudky.

³⁹ Viz al-Musannaf, 5/395.

⁴⁰ Šarh as-sunnah, 8/28.

⁴¹ Tj.ruční bubínek, který vypadá jako tamburína, ale bez chřestidel.

⁴² Říci „subhán Alláh“, tj. sláva Bohu

⁴³ Dosl. „pomocníci“, tj. původní medfínští muslimové.

lidé říkají o válce. Abú Bekr (kěz v něm Alláh nalezne zalíbení) pravil: *“Hudební nástroje šejtána v domě Božého Posla ﷺ! “ Posel Boží ﷺ se od nich odvrátil a díval se ke zdi – proto někteří učenci řekli, že Abú Bekr (kěz v něm Alláh nalezne zalíbení) by nikomu nevynadal před Poslem Božím ﷺ, ale myslel si, že Posel (pokoj a požehnání s ním) nedává pozor na to, co se děje. A Alláh ví nejlépe. Prorok ﷺ pravil: **“Nech je být, Ó Abú Bekre, protože každý národ má svůj svátek a toto je náš svátek, lidí islámu.”** Tento hadís ukazuje, že nebylo zvykem Prorokovým ﷺ ani jeho společníků, aby se shromažďovali a naslouchali zpěvu, proto to Abú Bekr as-Siddík nazval “hudebními nástroji šejtána”. A Prorok ﷺ schválil toto pojmenování a nepopřel to, když řekl, “Nech je být, Ó Abú Bekre, protože každý národ má svůj svátek a toto je náš svátek.” To značí, že důvodem, proč to bylo dovoleno, bylo, že bylo období svátku a zákaz platí ve všech dobách mimo něj, stranou výjimky pro svatby v jiných ahádís. Šejch al-Albání to vysvětlil ve své hodnotné knize Tahrím Álát al-Tarab (Zákaz hudebních nástrojů). Prorok ﷺ schválil mladé dívky zpívající ve svátek, jak uvedeno v hadíse: **“Tak at’ modloslužebníci poznají, že v našem náboženství je místo pro odpočinek.”** V hadíse o dvou mladých dívkách není náznak, že Prorok ﷺ jim naslouchal. Příkazy a zákazy mají co dělat s posloucháním, ne pouhým slyšením, jako v případě vidění, se pravidla vztahují k úmyslnému pohledu a ne náhodnému. Tak je jasné, že toto je pouze pro ženy. Imám Abu ‘Ubajd (kěz se nad ním Alláh smiluje) definoval bubínek jako *“ten, na který hrají ženy.”*⁴⁵*

4. Nevhodná výjimka

Někteří činí výjimku pro bubny v době války a následně někteří moderní učenci pravili, že vojenská hudba je povolena. Jenže proto neexistuje žádný podklad, z bezpočtu důvodů, z nichž prvním je, že toto je výjimka učiněná bez jasného důkazu, stranou pouhého názoru a přesvědčení, že je to dobré, a to je špatně.

Druhou příčinou je, že co by muslimové měli dělat v době války, je obracet svá srdce k jejich Pánu. Alláh praví (výklad významu):

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

“Dotazují se tě na kořist. Rci: „Kořist náleží Bohu a poslu. Bojte se Boha, dohodněte se mezi sebou a poslouchejte Boha a posla Jeho, jste-li věřící!“

(al-Anfál:1).

⁴⁴ Dávná válka mezi dvěma medínskými kmeny Aws a Chazredž v době nevědomosti.

⁴⁵ Gharíbu l-Hadís, 3/64.

Ale použití hudby odporuje této myšlence takwá⁴⁶ a vyrušovalo by je od vzpomínání jejich Pána.

Za třetí použití hudby patří mezi obyčejně nevěřících, a není dovoleno je napodobovat zejména s ohledem na něco, co Alláh obecně zakázal, jako je hudba.⁴⁷ **“Žádní lidé nesejdou z cesty poté, co byli správně vedeni, vyjma pokud se mezi sebou dostanou do sporu.”** Hadís je sahíh.

Někteří používají hadís o Abesíncích hrajících v mešitě Proroka ﷺ jako důkaz, že zpívání je dovoleno! Al-Bucháří zahrnul tento hadís ve své Sahíh do kapitoly Báb al-Hiráb we l-Derek Jewmu l-‘íd (Kapitola o oštěpech a štítech o dni ‘íd).

Al-Nawawi (kěz se nad ním Alláh smiluje) pravil: „*To značí, že je dovoleno hrát si se zbraněmi a tak podobně v mešitě, a aplikoval to na jiné aktivity spojené s džihádem.*“⁴⁸

Ale jak pravil al-Háfiz ibn Hadžar (kěz se nad ním Alláh smiluje): „*Kdokoli mluví o něčem, co není jeho profesí, přijde s podivnými nápady jako jsou tyto.*“

Někteří používají jako důkaz hadís o dvou mladých dívkách, o němž jsme mluvili výše, ale budeme citovat co Ibn al-Kajjim (kěz se nad ním Alláh smiluje) pravil, neboť je to hodnotné:

„*Divím se, že citujete jako důkaz pro dovolení naslouchat sofistikovaným písnním zprávu, kterou jsme uvedli o dvou mladých dívkách před dosažením puberty zpívajících mladé ženě o dni ‘íd některé verše arabské poezie o statečnosti ve válce a ctnostných charakteristikách? Jak to můžete srovnávat? Co je podivné, že tento hadís je nejsilnější důkaz proti nim. Největší mluvčí pravdy [Abú Bekr as-Siddík] je nazval hudebními nástroji Šejtána a Posel Boží ﷺ schválil toto pojmenování, ale učinil výjimku v případě těchto dvou mladých dívek, které ještě nedosáhly věku odpovědnosti a slova těchto písnní nemohla uškodit nikomu, kdo by je slyšel. Lze toto použít jako důkaz dovolenosti toho, co děláte a co víte o poslechu (hudby), zahrnujícím (špatné) věci, které nejsou skryty?! Subhán Alláh! Jak se jen lidé mohou odchýlit!*“⁴⁹

Ibnu l-Džawzí (kěz se nad ním Alláh smiluje) pravil: *A’iša (kěz v ní Alláh nalezne zalíbení) byla tehdy mladá; poté, co dosáhla věku puberty od ní nebylo předáno nic jiného, vyjma odsouzení zpívání. Syn jejího bratra, al-Kásim ibn Muhammed, odsoudil zpívání a pravil, že nebylo dovoleno mu naslouchat a tuto znalost měl od ní.*“⁵⁰

Al-Háfiz ibn Hadžar (kěz se nad ním Alláh smiluje) pravil: *Skupina súfistů používala tento hadís jako důkaz pro to, že zpívání je dovoleno a je dovoleno mu naslouchat, ať je to doprovázeno hudebními nástroji či nikoli. Tento názor je dostatečně vyvrácen jasným prohlášením A’iši v následujícím hadíse, kde praví, "Nebyly to zpěvačky." Objasnila, že to nebyly zpěvačky jako takové, přestože by tomu tak mohlo být rozuměno podle znění zprávy. Takže to, co je v textu vypravováno bychom měli omezit s ohledem na příležitost a způsob, abychom omezili riziko, že půjdeme proti principu, tj. hadís. A Alláh ví nejlépe.*⁵¹

---

⁴⁶ Bohabojnost.

⁴⁷ Viz as-Sahíha, 1/145.

⁴⁸ Šarh fí Sahíhi Muslim

⁴⁹ Madáridž as-sálíkín, 1/493.

⁵⁰ Talbís Iblís, 229.

⁵¹ Fathu l-Báří, 2/442-443

Někteří lidé mají dokonce odvahu naznačovat, že sahába a tábi'ín naslouchali zpěvu a neviděli na tom nic špatného!

Al-Fawzán (kež ho Alláh zachová) pravil: „*Požadujeme, aby nám ukázali sahíh isnády jdoucí zpět k těmto sahábah a tábi'ín, dokazující to, co jim připisují.*“ Pak pravil: „*Imám Muslim uvedl ve svém úvodu ke své Sahíh, že 'Abdulláh ibnu l-Mubárek pravil: Isnád je součástí náboženství. Kdyby nebylo isnádu, každý by mohl říkat, co by se mu zachtělo.*

Někteří tvrdí, že ahádís, zakazující hudbu jsou plny omylů. Žádný hadís se nevyhl kritice od některých učenců. Ibn Báz (kež se nad ním Alláh smiluje) pravil: *Hadísy citované, jež byla recitována ohledně toho, že hudba je harám, není plná omylů, jak se tvrdilo. Některé jsou v Sahíhu l-Bucháří, což je nejsprávnější kniha po Knize Boží a některé jsou hasan a jiné jsou da'íf. Avšak protože je jich tak mnoho, s různými isnády, vytvářejí dostatečný důkaz, že zpívání a hudební nástroje jsou harám.*“

Všichni imámové se shodují na správnosti ahádís, které zakazují zpěv a hudební nástroje vyjma Abú Hámida al-Ghazzálího, al-Ghazzálí tento hadís neznal; a Ibn Hazm, ale al-Albání (kež se nad ním Alláh smiluje) vysvětlil, kde se Ibn Hazm spletl a Ibn Hazm sám pravil, že kdyby některý z (těchto ahádís) byl sahíh, následoval by to. Ale nyní mají důkaz, že tyto zprávy jsou sahíh, jelikož je tak mnoho knih učenců, kteří stanovují, že tyto ahádís jsou sahíh, ale obracejí se k tomu zády. Jsou mnohem extrémnější, než Ibn Hazm a nijak se mu nepodobají, protože nejsou kvalifikováni a nedá se na ně odkazovat. Některí z nich praví, že učenci zakázali zpívání, protože je zmíněno současně se shromážděními, kde se pije alkohol a kde lidé zůstávají přes noc vzhůru se zlými záměry. Aš-Šewkání (kež se nad ním Alláh smiluje) pravil: „*Odpověď na to je, že uvedení těchto věcí ve spojení neznamená, že harám je to, co je uvedeno pohromadě. Jinak by to znamenalo, že ziná, jak uvedena v ahádíth, není harám, pokud není doprovázena alkoholem a hudebními nástroji. Stejně symbolicky, verš typu následujícího (výklad významu):* **“On věru nevěřil v Alláha mocného a nevybízel k nakrmení Al-Miskín (nuzného).”** (Hákka:33-34) *by značilo, že není harám nevěřit v Alláha pokud to není spojeno se nepovzbuzováním ke krmení chudých. Je-li řečeno, že zákaz takových věcí je jednou dokázán z jiných zpráv k tomu, odpověď na to je, že zákaz hudebních nástrojů je znám i z jiných důkazů, jak uvedeno výše.*“⁵²

Někteří z nich praví, že “zábavné povídání” neodkazuje na zpívání; vyvrácení tohoto je uvedeno výše.

Al-Kurtubi (kež se nad ním Alláh smiluje) pravil: „*Názor, že je tím myšleno zpívání – je to nejlepší, co bylo řečeno k tomuto verši, a Ibn Mas'úd přísahal třikrát při Alláhu vedle něhož není jiného boha, že toto odkazuje na zpívání.*“ Pak uvedl jiné imámy, kteří řekli stejnou věc. Pak uvedl jiné názory k této věci a řekl: „*První názor je to nejlepší co bylo o této věci řečeno, kvůli marfú' hadís, a jelikož je to hledisko sahábah a tábi'ín.*“⁵³

Ibnu l-Kajjím (kež se nad ním Alláh smiluje), po citaci tohoto tefsíru, uvádí: „*Al-Hákim Abú 'Abdulláh pravil v tefsíru ke Kitábu l-Mustadrak: Necht' ten, kdo hledá vědění ví, že tefsír sahábí, kteří byli svědky zjevení, je hadís s isnádem podle dvou šejchů (tj. al-Buchářího a Muslima).*“ Jinde ve své knize řekl: „*Podle našeho názoru má tento hadís stejnou sílu jako zpráva marfú'. Ačkoli je jejich tefsír stále předmětem dalšího studia, je*

---

⁵² Nadžlu l-Awtár, 8/107.

⁵³ Tefsír al-Kurtubi.

pořád snadněji přijatelnější než tefsír těch, kdo přišli po nich, neboť oni jsou nejinformovanější v této ummě o tom, co Alláh myslel ve své Knize. Bylo to zjeveno mezi nimi a oni byli první lidé, kterým to bylo určeno. Slyšeli tefsír od Posla ﷺ slovem a viděli jeho skutky. A byli to Arabové, kteří rozuměli pravému významu (arabských) slov, takže muslimové by se měli vyvarovat uchylování se k jiným výkladům, jak to jen jde.“

Někteří tvrdí, že zpívání je formou uctívání, je-li jeho záměrem pomoci poslouchat Alláha!

Ibnu l-Kajjim (kež se nad ním Alláh smiluje) pravil: *Jak podivné! Jaký druh víry, světla, pochopení, vedení a znalostí lze získat z naslouchání melodickým veršům a hudbě, kde většina toho, co je řečeno je harám a zasluhuje hněv a trest od Alláha a Jeho Posla? ... Jak se může kdokoli mající nejmenší množství pochopení a víry přibližovat Alláhu a zvětšovat svou víru zalíbením v něčem, co On nenávidí, a oškliví si toho, kdo to říká a toho, kdo to přijímá?*⁵⁴

Ibn Tejmíjja pravil, debatující o stavu osoby, která si zvykla na poslouchání zpěvu: *„Proto zjistíte, že ti, co si na to zvykli a je to pro ně jako jídlo a pití nikdy nezatouží poslouchat Korán nebo nepocítují radost, když ho slyší, a nikdy nenaleznou v naslouchání jeho veršům stejný pocit, který nacházejí, když naslouchají poezii. Vskutku, slyší-li Korán, slyší ho s nepozorným srdcem a mluví, když je recitován, ale když slyší pískání a tleskání rukama, ztichnou a dávají pozor.“*

Někteří tvrdí, že hudba a hudební nástroje změkčují srdce a vyvolávají u lidí jemné city. To není pravda, protože to provokuje fyzické touhy a rozmary. Kdyby to opravdu vyvolávalo, to, co říkají, změkčilo by to srdce hudebníků a zlepšilo jejich chování, jenže většina z nich, jak víme, jsou odchýlení a chovají se špatně.

5. Závěr

Možná, že toto pro závěrečné shrnutí objasní pro čtenáře upřímné a spravedlivé mysli, že názor, že hudba je povolena, nemá žádné opodstatnění. Neexistují dva názory na tuto záležitost. Takže musíme poradit co nejlepším způsobem, a potom to vzít krok za krokem a odmítnout hudbu, jsme-li toho schopni. Neměli bychom se nechat oklamat lidskou slávou v dnešní době, v níž se lidé opravdově oddaní islámu stali cizinci.

Ten, kdo říká, že zpívání a hudební nástroje jsou povoleny jednoduše podporuje rozmary dnešních lidí, jako kdyby davy vydávaly fatwy a on je jednoduše podepisoval! Když vyvstane tato věc, podívají se na názory fukahá' k této věci a pak si vyberou nejsnazší názor jak tvrdí. Pak budou hledat důkaz nebo prostě zdánlivě správné argumenty, které nemají větší váhu než kostka mrtvého masa. Jak často tito lidé schválili věci ve jménu šarí'e, které ve skutečnosti nemají s islámem nic společného!

Snažte se učit islámu z Knihy vašeho Pána a ze Sunny vašeho Proroka ﷺ.

Neříkejte tak nebo tak, protože pravdu se nenaučíte od lidí. Učte se pravdě a podle ní měřte lidi. Mělo by to stačit pro toho, kdo kontroluje své rozmary a podřizuje se vůli Pána. Možná to, co jsme napsali výše uzdraví srdce věřících a rozptýlí našeptávání v srdcích těch, kdo jsou zasaženi šepky šířícími nenávist. Kež to odhalí každého, kdo se

⁵⁴ Madáridž as-sálíkín, 1/485. Madžmú' al-Fatáwa , 11/557.

odchyluje od cesty Zjevení a volí si ty nejjednodušší možnosti, myslí si, že přišel s něčím čeho předchozí generace nedosáhly, a mluví o Alláhu bez znalostí. Snažili se vyhnout fisk (hřešení) a skončili s bid' a⁵⁵ – kéž jim za to Alláh nepožehná. Bylo by pro ně lepší, kdyby šli stezkou věřících.

A Alláh ví nejlépe. Kéž Alláh požehná a věnuje mír Svému Poslu, který jasně vyznačil cestu věřících a jeho společníkům a těm, kdo je následují až do Soudného dne.

Zdroje:

Al-I'lam bi Nekd Kitáb al-Halál we l -Harám, šejcha al-'allámy Sáliha ibn Fawzána al-Fawzána

as-Samá' šejchu l-islám Ibnu l-Kajjíma

Tehrímu Álát at-Tarab, šejcha Muhammeda Násiruddína al-Albáního

---

⁵⁵ Inovací ve víře